

[Annelise Gottfredsen]

re konsekvenser for de uskyldige ofre, der lider under det, ofre, der, hvis de selv slipper fra det med livet, kan komme til at tage livsvarig skade.

Vi finder, at de drøftelser, der under EF-topmødet har været omkring et samarbejde vedrørende retsreglerne, må kunne have betydning for fortolkningen af den konvention, vi nu skal ratificere, og vi finder, at de er af en sådan betydning, at de burde have været forelagt os i udvalget. Men vi håber, vi i det udvalgs møde, som jeg vil anmode om at vi må få mellem anden og tredje behandling, kan få en redegørelse for disse forhold.

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg vil først sige om selve lovforslaget, at vi naturligvis fra CDs side kan tilslutte os, at man udvider strafferammerne, hvis vi skulle komme i den situation – efter vores mening ulykkelige situation – at man selv skal til at strafforfølge.

Det er med megen beklagelse, vi må konstatere, at regeringen indtil videre i hvert fald ikke synes at være til at rokke fra det standpunkt, den har taget med hensyn til at tage forbehold. Vi mener, det er farligt, det er uacceptabelt, at man ligesom lader Danmark være et hul, et manglende led i kæden. Alle er tilsyneladende enige om, at vi kun ved at stå sammen kan bekæmpe den terrorisme, som alle må afsky. Det er kun ved at indlede disse spæde skridt til samarbejde i Europa, at vi har nogen chance for at gøre noget ved det. Alligevel vil man tage forbehold.

Jeg mener, at det er særdeles betænkeligt, hvis vi selv skal til at strafforfølge, hvis vi selv skal til at opbevare terrorister i danske fængsler, i og med at vi herved kan pådrage os risikoen for at blive gjort til mål for fremtidige terroristhandlinger.

Jeg ser meget gerne, at vi får en fornyet udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling. CD kan tilslutte sig lovforslaget, men vil fortsat arbejde for at få regeringen til at opgive sit forbehold.

Ebba Strange (SF):

Vi har naturligvis også i socialistisk folkeparti mærket os de udtalelser, der faldt efter EF-topmødet, om, at der nu skulle ske en udvidelse af samarbejdet mellem EF-landene på det område, der handler om terroristbe-

kæmpelse, og vi vil gerne benytte lejligheden her til at gøre regeringen og statsministeren opmærksom på, at et sådant samarbejde, i det omfang det medfører ændringer i den danske retsplejelov, naturligvis ikke kan gennemføres, uden at der er et politisk flertal, der ønsker at gennemføre et sådant udvidet samarbejde.

De drøftelser, der i udvalget har været ført omkring tilslutningen til den europæiske terroristkonvention, har været interessante, og den betænkning, der foreligger nu, er også interessant. Den viser nemlig, at hvis socialdemokratiet havde ønsket at yde den størst mulige retsbeskyttelse til landets egne borgere ved også at tage et forbehold over for artikel 8 i konventionen, så ville regeringen have kunnet få et flertal for et sådant forbehold.

Artikel 8 indebærer jo, at den danske lovgivning skal rettes ind efter krav og ønsker fra andre magter, og det vil medføre, at der overføres afgørende beføjelser med hensyn til strafferetlige sagers behandling til en anden stat. Det er efter socialistisk folkepartis mening et så alvorligt indgreb mod dansk retspleje, at vi på den baggrund ikke kan støtte regeringens konvention, medmindre man i sidste øjeblik besinder sig og beslutter sig for også at tage et forbehold over for artikel 8. Et flertal herfor findes som sagt i folketinget, hvis socialdemokratiet vil yde den retsbeskyttelse.

Ellers er vi bange for, at statsministerens og andre regeringsmedlemmers løfte til deres EF-partnere vil være det første skridt på vejen til en udhuling af den danske retsbeskyttelse, og det kan vi ikke støtte fra socialistisk folkeparti.

Tove Jørgensen (DKP):

Der er gået ca. 100 år, siden Georg Brandes gav en karakteristik af dansk tanke sæt i forhold til de forskellige europæiske strømninger. Det, Georg Brandes beskæftigede sig med, var som bekendt litteraturen, men hvad angår den europæiske indflydelse, kunne det for så vidt lige så godt have været retsplejen her i landet, han beskrev. Man må lade ham, at han ramte plet, al den stund hans karakteristik stadig rammer lige i øjet. Man kan med en let omskrivning citere Brandes' indledning fra »Hovedstrømninger« således: